

med sig. Men det drejer sig også om tilbud om hjælp til den afsked med livet, der for nogle kan opleves som ensom og angstfyldt. Personalet på et hospice er villige til, hvis patienten ønsker det, at gå ind i samtaler om svære eksistentielle spørgsmål.

Dagen markerer således et positivt og væsentligt skridt mod målet; etablering af det nødvendige antal hospicepladser, som skal sikre alle håbløst syge mulighed for at slutte livet på et hospice efter eget valg.

Men lovforslaget markerer desværre også det kedelige forhold, at det viste sig at være nødvendigt at bruge tvang over for amterne. Forståelsen for hospicesagen har haft trange vilkår i amterne, skønt økonomiaftalerne i både 2002 og 2003 indeholdt enighed om, at der skulle etableres hospicepladser, og selv om der blev etableret økonomiske incitamenter, har flere amter været overordentlig modvillige. Det har været overraskende, i betragtning af at udholdende hospicegrupper ihærdigt har samlet midler, udarbejdet projekter og skabt folkelig opbakning for hospicesagen.

Ser man på sagens gang her i Folketinget, vil man finde, at der er en række partier, der har arbejdet for etablering af hospicer gennem snart mange år. Det drejer sig om Venstre, Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti og Kristen-demokraterne. Det er derfor ikke tilfældigt, at det netop er disse partier, der står bag finanslovsforliget, som førte til dette lovforslag. Jeg vil gerne rette en personlig tak til ordførerne fra disse partier for årelangt samarbejde om hospicesagen.

Men dagen er også god for mennesker, der ønsker at komme hurtigt i behandling for alkoholmisbrug. Nu sikres de behandling inden for 14 dage. Unødigt ventetid på behandling har aldrig været af det gode. I misbrugssituationer kan lang ventetid virke nedbrydende på motivationen. Det er derfor en meget vigtig forbedring, vi står over for at lovsikre.

Venstre kan med begejstring anbefale lovforslaget.

Formanden:

Tak til fru Ester Larsen. Så er det hr. Poul Qvist Jørgensen som ordfører.

Poul Qvist Jørgensen (S):

Det er sådan en smule besværligt, at vi skal behandle to sager med et vidt forskelligt indhold og sigte samtidig, og især er det svært at nå at

give begge emner en ordentlig ordførertalebehandling.

Det er jo to ting, som henter sin finansiering hver sit sted. Med hensyn til hospicer er det en standardisering af og en pligt til at oprette hospicer i hvert amt, og det er jo, som fru Ester Larsen allerede har nævnt, bragt til veje gennem et sammenhold. Blandt de navngivne i fru Ester Larsens tale er det værd at notere, at der var en del partier, som ikke kom med i opremseringen, uanset at vi faktisk længe har haft på programmet, at vi gerne så landsdækkende hospicer.

Jeg vil ikke tærskelanghalm på de forbehold, vi måtte have i udformningen af lovforslaget, men der vil da være nogle afdækkende spørgsmål specielt vedrørende spørgsmålet om, hvorfor det nødvendigvis skal være det selvejende, der skal så meget i højsædet, som forslaget giver udtryk for. Vi kan måske også have en anelse tvivl om, hvorvidt det vil lykkes at opnå den tilstrækkelige koordination i forhold til den øvrige palliative indsats.

Med hensyn til alkoholbehandlingen ser det jo anderledes ud med finansieringen. Der er tale om noget, vi har ønsket længe, og som satspuljeforhandlerne nu har fået afsat yderligere midler til.

Kl. 12.50

Det, som ministeren foreslår, er jo, at enhver, der henvender sig til en amtskommune med et alkoholproblem, skal have iværksat en alkoholbehandling senest 14 dage efter henvendelsen. Når man ser på de mange debatter og spørgsmål, vi har haft her i Folketingssalen vedrørende alkohol i de senere år, må vi sige, at det er rigtig godt, at det er lykkedes at få afsat disse yderligere midler oven i allerede afsatte midler.

Et seriøst problem, synes jeg, som ikke rigtig er med i lovforslaget, er mangelen på udsagn om, hvordan man sikrer sig kvalitet og en nuancering i behandlingstilbuddene. Jeg vil godt sige lidt provokerende, men det fremmer så måske forståelsen, at hvis vi og driftsherrerne, hvem det så end måtte være i den nye struktur, skulle have den opfattelse, at denne lovændring handler om mere af det samme, så er det en gebommerlig misforståelse.

De yderligere midler skal efter vores opfattelse anvendes til at sikre bedre kvalitet, mere alsidighed og forskellighed. Sagt lidt populært, så sagde vi engang: Rette pille i rette mund. Her må vi sige: Den rette behandling til den rette person. Alt for meget behandling har hidtil drejet sig om antabus – og slut.